

Nyhedsbrev 27, oktober 2013

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19, _18, etc. Fra 20 og opefter hedder linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf _21.pdf etc

Hvis man ikke ønsker at modtage FredsVagtens Nyhedsbreve så send en mail uden indhold med subjekt 'Nyhedsbrev nej tak' til bo@fred.dk fra den mailadresse det modtages på.

30. juni holdt jeg havefest for fredsvagter og andet godtfolk.

I dagens anledning havde jeg markeret min nordsjællandske villa-have med ekstra mange friske fredsfalag inklusive et wipala, der dog ikke lige foldes ud her. Endnu var hedeølgesommeren ikke brudt igennem, så vi måtte sidde i ly under carport-taget, men det er også hyggeligt.

Dette er jo ikke direkte fredsrelevant, og dog; uden mad og drikke dur helten jo ikke.

Jeg ville gerne invitere de søde fredsvenner til en sammenkomst i min have, mens den endnu er min... fremtiden truer.

I min dobbelthed er jeg samtidig en brik i det liberalistiske spil, en slave ved tandhjulet fastholdt af de gode godbidder i madskålen; fungerende økonomi.

Svanie, Jonatan, Inge, Birte

FREDSVAGTEN FORTSÆTTER

Trofaste læsere vil vide at jeg er ganske udbændt hvad angår de positive perspektiver i dette fredsarbejde. Således lagde jeg til fredsministeriums sammenkomst til årets Folkemøde på Bornholm medio juni op til at FredsVagten muligvis ville nedlægge sig selv 21. september når fredsministerium.dk lancerer ideen om et sådant ved offentligt møde på Borgen.

Dette forslag blev naturligvis fremlagt til stormøde 7. juli og afstedkom et stort fremmøde, ligesom stormødet 1. oktober 2011 (Nyhedsbrev 20) hvor jeg ligeledes fremlagde ideen om at lukke, dér i anledning af 10-året. I Minnas have i Valby var der en stærk og rørende opbakning til at fortsætte.

Én blev rørstrømsk ved tanken om at FredsVagten ikke sku være der mere, en anden for tilliden og kærligheden. Andre blev stålsatte ved tanken om at opgive denne unikke, stillestående men livsbekræftende selvopholdelsesdrift. Og således blev det at vi fortsætter med at vaje chakrafanerne hver eneste dag. Apropos chakrafanerne... stadig er der mange der tror vi agiterer for homosexuelles ligestilling, og nogen tror vi er Greenpeace. Regnbuen har den røde farve yderst /øverst hvilket har fået mig til at overveje om vores fredsfaners farverække symboliserer chakraerne. Hvis man har harmoni i disse er man formodentlig en fredelig person.

Jeg havde i den interne kommunikation nok forstået at ideen ikke vandt gehør, og derfor til gengæld fremsat ønske om at jeg aflastes for nogle af mine bagmandsopgaver. Jeg lavede en liste og blev selv helt overrasket over hvor meget jeg påtog mig ansvaret for... stort set det hele :-)) på nær vagtplanlægningen. Også sådan er det at være bagmand. Nogen opgaver er lette, fx at forny demoanmeldelse hvert kvartal til politiet og kommunen. Fx at sørge for at dagtællertallene opdateres; hver 11. dag er det jo et nyt ciffer der skal være to af. Andre er tungere; fx at holde styr på vores offentlige mail og besvare relevante henvendelser, fx at sørge for at der trykkes nye løbesedler så vi

er vedvarende opdaterede. Og især én opgave ku jeg godt tænke mig at slippe af med; kasserer for FredsVagtens Venner, vores støtteforening. Men den er der til gengæld heller ikke nogen der har budt ind på :-).

Stormødet fastsatte et nyt møde med det formål at fordele nogle opgaver, så det gjorde vi endnu en dejlig havedag/-aften hos Ingrid i Virum. Igen en velbesøgt sammenkomst.

Så nu er presset lettet lidt, men det er udbrændtheden desværre i mindre grad. Det er modvinden, den politiske modvind, der puster til udbrændtheden... som der står i Røde Mors Allende-sang:

Nu falder regnen over Chile og ilden har den kvalt.

Den sorte nat den finder hvile, den våde aske dækker alt,

Jeg har svært ved at se positivt på fremtiden, men alligevel holder kravene til min kærlighed mig i live. Og så længe vi lever... thi man bliver jo endda mere udbrændt af at gi op, så Røde Mor fortsætter:

Men under asken er der gløder, snart brænder ilden en gang til.

Og det er jo sandt nok at der er stadig brug for masser af moralsk indignation og aktion til at modvirke de korrupte hyklers optegning af verdens gang. Grådighed flourerer uhæmmet som den største dyd.

Nu er det jo Syrien det handler om, og igen og igen får vi proppet propagandaen ned i halsen. Medio september fx på P1 hørte jeg studieværten i et debatprogram uden mindste tøven eller forbehold udtale at selv om al Assad afleverer sine kemiske våben, så har han jo stadig masser af muligheder for at bekriige sin egen befolkning. Suk... for det første er det et åbent spørgsmål hvem egentlig borgerkrigens anden part er. Og hvem der er mest brutale. For det andet; hvis ikke vi havde blandet os havde diktatoren for længst genvundet kontrollen med sit land og der ville alt andet lige være relativ velstand og fred, frem for det kaos der hersker nu. Måske ikke frihed i dansk forstand, men 'frihed' er et gyldent ord som på dansk/amerikansk først og fremmest betyder økonomisk frihed. Frihed er et relativt begreb hvor den enes frihed kan være en andens tvang. Og frihed er en psykologisk størrelse, ikke en fysisk, eller hur (?). Hvis man selv mener man er fri så er man vel fri. Men dogmerne diskuteres ikke, Kejseren peger på Assad, og han [sammenlignes endda med Hitler](#)... samme dæmonisering Saddam Hussein var udsat for. Jeg siger ikke de diktatorer er Guds englebørn, men jeg siger at vores hykleriske indblanding gør tingene værre.

Det er så rædselsfuldt som vi fyldes med propaganda og løgn... så straks er jeg udbrændt igen og orker ikke andet end hygge mig mens solen endnu skinner. Derfor et fredeligt billede fra en solbeskinnede have i Valby frem for påpegninger af volden og hykleriet.

En af de opgaver jeg gerne ville dele var opgaven at skrive pressemeddelelser, så Kristian påtog sig at skrive [hvorfors](#) FredsVagten fortsætter selv om DK har trukket kamptropperne hjem fra Helmand.

Jeg har dog ikke kunnet holde hænderne i lommerne så jeg skrev en [PM om Syrien](#). Imidlertid var den udtryk for en giftig blanding af håbløshed og vrede så jeg indså at den måske var for giftig til FredsVagtens konsensus, hvorfor jeg lagde den op som kladde til intern diskussion. Det fik luget nogle intuitive politiske opfattelser ud... jeg mener fx at de bevæbnede grupper vi under et kalder islamister, har en dagsorden om Kalifatet og således drømme om et nyt imperium der frigør sig fra århundredelang vestlig/kristen dominans. Men den opfattelse er uafklaret og måtte fjernes.

MEDALJER

Høgner, den yngste af de to soldater der som occupy'ere har hængt ud ved FredsVagten hele foråret, foreslog engang i juni at FredsVagten skulle modtage hans militære medaljer. Vi tyggede på sagen, og endte med at takke nej, som jeg skrev til Høgner der i mellemtiden var rejst.

Jeg håber du har det godt i Florida og i armene på en sød kvinde :-)

FredsVagten har på et usædvanligt velbesøgt stormøde diskuteret dit tilbud om at levere dine militærmedaljer videre til os. Vi takker nej, da vi overvejende ikke kan se hvordan vi kan modtage medaljer fra Staten til krigen.

På den anden side anerkender vi dit behov for at 'aflevere' dem, og dine positive tanker til os, og vil meget gerne samarbejde om en god måde at returnere 'æren' på.

Et forslag jeg selv gerne vil fremme er at 'aflevere' dem gennem en offentlig seance 5. september hvor der er den årlige flagdag, du ved.

Man kunne jo forestille sig, under indforskrevet mediebevågenhed, at du/I smadrede medaljerne med en hammer, og derefter smed resterne i kanalen.

Der var også forslag om at lave en slags 'skamstøtte'. Samle alle afviste medaljer på en slags opslagstavle... men vi vidste ikke om du har andre med dig (?) i denne sag.

Lad os holde gryden i kog.

Her i FredsVagten vil vi gerne fastholde at det er DIG der afleverer, og således DIG der som suveræn person bestemmer vilkårene.

Høgni svarede aldrig og vi har ikke set ham siden. Faktisk fordampede den daglige occupy på rotunden i juli-sommerens hedebløge. De kommer ikke mere, så her hinsides flagdagen kan vi godt røbe at der blev ikke afleveret nogen medaljer, selv om vi havde taget tråden op... det kommer vi til.

HØJSOMMER

Hele juli var som bekendt meget tør og varm. Det er noget vi fredsvagter ka li, om end vi sæføli har det forskelligt med varmen. Undertegnede elsker hedebløge.... såvel som snestorm :-)

DE PRAKTISKE OPGAVER

**Sådan skal
det IKKE
se ud... nej
nix!
ind bagved
med de mindre
skilte**

længere nede (side 9)
ses eksempel på en
god pakning før de
store skilte kommer til

Det er forskelligt hvordan vi pakker sammen :-). Her synes jeg de små skilte rager for meget frem bag de store oppe i natlogiet ved Kavalergangen... gennemgangen fra slotspladsen til Rigsdagsgården. Det er vigtigt for os at nattevandrere med promiller i blodet opfatter vor sammenpakning som uangribelig. Man KAN få plads til alle småskiltene bag de to store. Hvordan det nu gik til forsvandt Krig er Terror- banneret kort tid efter

Nogen havde stillet en stol... det var vist vagtpersonalet som sad på den når de smøgpaukede alene. Da højgravide Katrine fredsvagt igen en dag kom ind nogle timer, hentede jeg en anden udendørs-café-stol ovre ved statuen hvor den havde flydt nogle dage. Den havde vi glæde af to tre uger så var den væk. Sådan har der i årenes løb været et vældigt gennemtræk af rekvisitter. Lige pt er der for mange rekvisitter da occupyerne har efterladt deres flag som vi bare lader ligge og ikke sætter op. Nogen bør ta dem hjem, synes jeg.

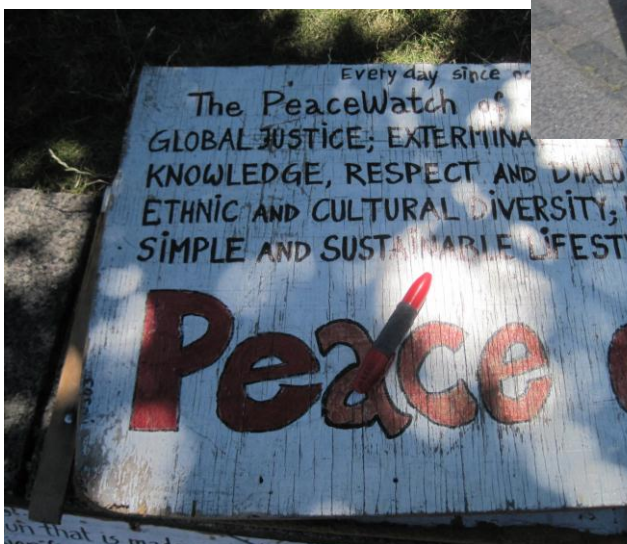

Her har vi så Katrine med 'Lille' indeni... Lille forlod sit varme hav og gik i land natten til 16/9

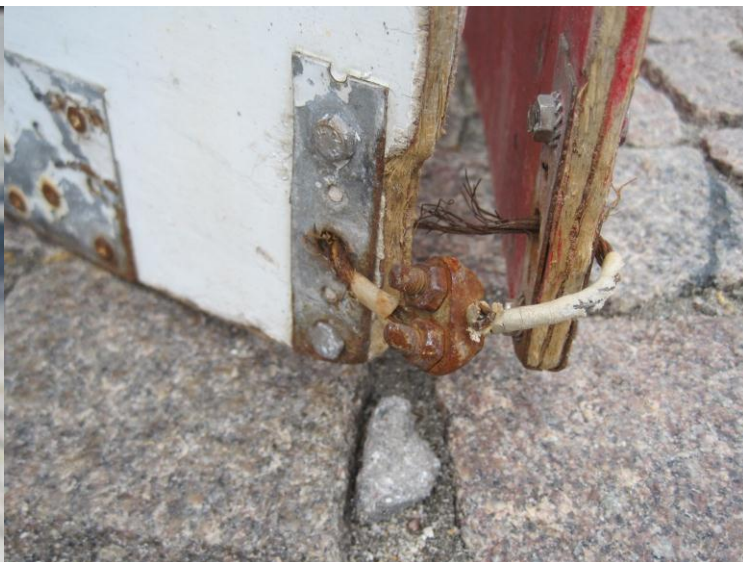
Som følge af fordelingen af arbejdsopgaverne har Kristian overtaget ansvaret for at holde satellitterne opdaterede. Det resulterede 23/7 i en kraftig sanering

Så der kunne blive plads til at udtrykke vores opmærksomhed på situationen i Syrien. At Kristian nu har overtaget denne opgave betyder jo ikke at vi andre er fri- eller frataget pligten og retten til at ytre os lamineret.

Og vores skiltes faste ytringer skal osse holdes vedlige, så efterhånden var de gamle spånplade-baserede Eisenhower-skilte ved at gå i opløsning i kanterne, og jeg fandt i kælderen hjemme rester af de plader som FredsSkibet var lavet af; krydsfiner i regnfast kvalitet, og samtidig ikke så tunge som de gamle.

Og vedvarende skal der repareres; wirer der slides i stykker, møtrikker og bolte der løsner sig og forsvinder i ubemærkethed.

Plastlommerne på indersiderne af satellitterne skal osse snart repareres, men faktisk holder de forbløffende godt.

MEDIER

Som følge af pressemeddelelsen af 22/7 (se ovenfor) blev Kristian kontaktet af Radio24syv, som dels ville komme ind på pladsen 24/7 om morgenen hvor jeg sku komme og åbne. Men journalisten havde været der da jeg kom en anelse sent. Jeg vidste ikke der skulle komme nogen.

Kristian blev inviteret i studiet af Lars Trier Mogensen, der dog viste sig at være en narrehat.

Kristian m.fl. troede det var til 2 timers samtale, men det viste sig at der skulle være andre med i samme program, så Kristian og Jonatan, som blev medinviteret, fik kun tilsammen små 15 minutter hvoraf studieværten selv syntes at ville fylde halvparten med sin egen let sludrende dagsorden.

Senere har han gjort nar af Niels Harrit med en sølvpapirshat på hovedet i anledning af en injuriesag hvor Harrit har stævnet Weekendavisen for at kalde ham en tosse som følge af hans videnskabelige

forskning omkring Bygning 7... det tredje World Trade Center tårn der faldt sammen 11. september.

Jeg passede vagten den tirsdag formiddag istedetfor Jonatan, da jeg ikke ville i radioen. Jeg orker næsten ikke høre mig selv gentage de samme ting igen og igen, så hellere lidt variation. Og jeg blev meget forbløffet da de dukkede op allerede inden kl. 11... men sådan er det.

Der var dog andre fornuftige stemmer i det program. Vi tjekker vores mobilfon :-)

CYKELTUR fra ROSKILDE

Samir Badran hedder en yngre mand af palæstinensiske aner, men opvokset som dansker. Han cyklede gennem juli-hedeølgen i en kabinecykel (fuck det har været varmt derinde) 1300 km gennem hele landet for at fortælle danske kommuner om at sikkerhedsfirmaet G4S som de benytter meget, også bevogter ulovlige israelske bosættelser i Vestbredden og bør boykottes.

Den sidste dag; 9. august, gik turen fra Rådhuset i Roskilde til Københavns ditto og til Christiansborg hvor der var officiel velkomst og afslutning.

Det var jo lige en idé i FredsVagtens ånd, så Kristian og jeg tog til Roskilde for at danne følge denne sidste dag. Vi var lidt flere (fem) i Samirs eskorte, thi der var en almen opfordring ude i netværket.

Endnu en god hedeølgedag med en frisk medvind ud a' Københavnsvej, siden ind a' Roskildevej.

Jeg havde taget bambus, flag og strips med til vi fredsvagter... strips (?), augh så havde jeg glemt dem. Fuck... ned til sygehuset 500 meter derfra, hvor jeg havde set et værksted da jeg cyklede igennem fra stationen... ja tak, god betjening :-)

Det mest rørende var for mig følelsen af at denne før så kriminelle knægt havde rejst sig og ranket ryggen. Skabt sig en positiv position, gjort en god gerning for fællesskabet.

Ved G4S i Albertslund, hvor vi pausede og spiste, og ingen firma-repræsentant ville tale med Samir... sluttede mange flere sig til så vi var et godt følge ind i byen. Vi var ikke en demonstration i den forstand, så vi overholdt færdselsreglerne. Og tænk efter sin 1300 km Odyssee knækkede Samirs fanestang nedenfor Valby Bakke ved Vesterfælledvej, så hele programmet blev forsinket. På Rådhuspladsen samledes vi og ventede mens Samir gik ind på Rådhuset. Vores politiske harme havde her selskab af en storskærm der kørte Copenhagen Fashion; modeuge. Hvor vi bl.a. kunne se børn stilet ud som voksne... voksne forbrugere af mode, vel at mærke. I forvejen kvalmende og ikke mindre af dette perspektiv. Jeg blev lidt hidsig på nogle små sminkede tøsesild der sad der på trappen og ikke anede en skid, så jeg greb en megafon og holdt en spontan tale :-)

Der repareres mens de søde damer ser på :-). Vi ser i midten med grøn hjelm; Nina, som også har været fredsvagt engang. Og vi ser hos (??) i cykelkurven megafonen, som jeg pludselig opdagede. Muhabet.dk; 'Et værested for psykisk syge og sårbare med fokus på flygtninge og indvandrere'. De serverede småkager/türkish delight/frugt/vand og te. En rigtig dejlig dag for en positiv sag, i gode kammeraters lag vi bar flag :-). Til afslutningen på slotspladsen forærede vi den brave mand et sådant. Jeg ville gerne vise jer billeder af det hele fordi det var en livsbekræftende og således fredsbekræftende dag.

Til stadighed provokerer vores dokumentation, så der bliver sparket og ødelagt, men ufortrødent reparerer vi. Den her med clips gennem laminatet holder indtil det for alvor begynder at regne, så må vi klampe en ny kopi op.

Det er især påpegningen af hykleriet omkring Israels ret til at gøre hvad som helst ved palæstinenserne, der provokerer

17. august blev slotspladsen fyldt med årets Triatlon, og Bijan kom forbi.

Bijan var en solid fredsvagt i nogle år tilbage omkring Irakkrigens udbrud. Han er fra Iran og har en forfærdelig historie i bagagen fra krigen mod Irak i 80'erne. Kender ingen detaljer. Siden blev han psykisk syg og det er han stadig, mærkede jeg den lørdag. Men det var hyggeligt nok, han er et venligt dybt såret menneske. Varmede øl på en primus... jeg takkede nej :-)

Der var kommet hegn mellem os og vores grej. Det er sjovt når der sker noget specielt til at bryde den monotone hverdag, og vi improviserer – no problem, fanerne vajer.

Det var dag 4321

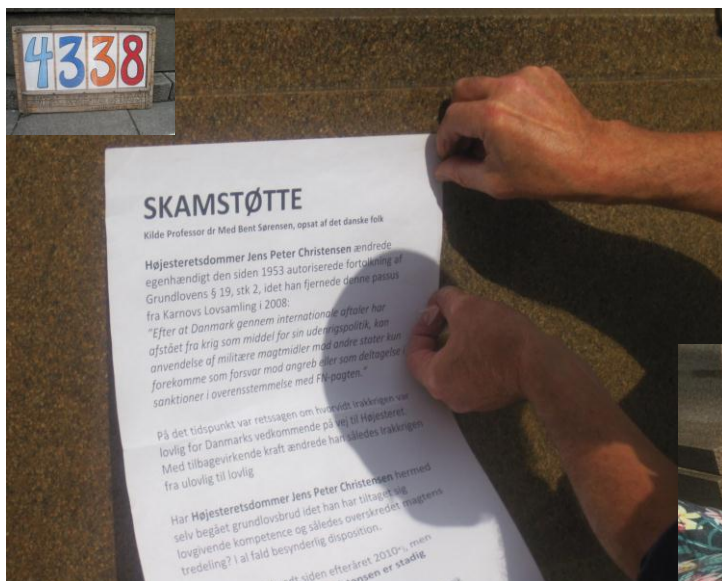
30. august var bombetruslerne blevet meget konkrete, efter nogen havde brugt giftgas i en Damaskus-forstad og de sædvanlige løgnere igen uden bevisførelse udpegede den skyldige. Danmarks Thorning var som musen: noih hvor vi gunger. Danmark marcherede strunk i front som et af de mest krigsliderlige

lande, straks parate til at smadre fremmede samfund. Imidlertid satte Rusland denne gang hælen i, hvorfor løgnemaskinen sprøjter hjernevask ud om Putin som diktator-elsker. Imidlertid kunne Syrien være den sidste krudttønde der skulle til før ragnarok brød løs. Men den halvdel af danskerne der ikke synes krig er okay, orker alligevel ikke protestere. Ingen orker længere gøre modstand mod Oligarkiet, så det er egentlig en blandet fornøjelse at stå dér 200 mennesker foran Krigsministeriet, fordi der samtidig var en demonstration på slotspladsen FOR at vi sku bombe Assads regime; ægyptere mod militærkuppet og med sympati for de syriske rebeller... jeg ved ikke noget i øvrigt da jeg ikke talte med dem. De politiske alliancer er komplekse.

FredsVagten holdt også åben imens, så vi fredsvagter hang ud hos os selv en del af tiden på skift. Når du læser dette vil du selv vide hvordan det videre gik med Syriens humane katastrofe.

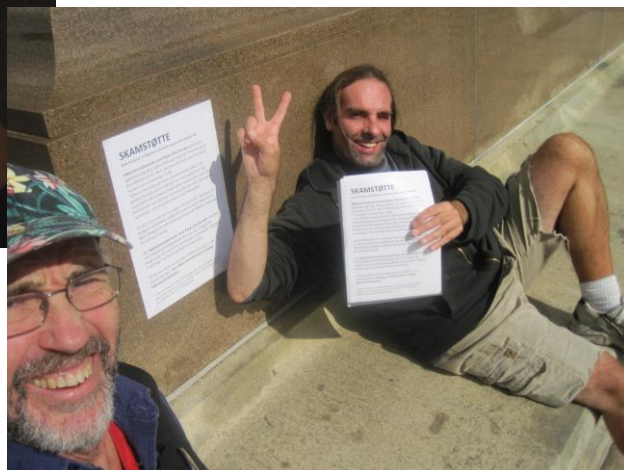
SKAMSTØTTE

Martin tog billeder og bakkede op moralsk. De første sad længe, men nu har magtens lakajer nok opdaget aktiviteten, den forsvinder straks igen.

3. september

Som fortalt i sidste Nyhedsbrev var vi blevet opmærksomme på Højesteretsdommerens revidering af Grundlovens fortolkning, og jeg prøvede et par gange at opsætte min skamstøtte på hoveddøren. Nu er mit projekt at holde den vedvarende opsat på Grundlovens sokkel i stedet.

Samme dag var der briefing om flagdagen; soldater og politi... de kikkede på os så man ku bli helt bange for hvilke oligarkiske rænker de smedede på. De opdagede nok ikke opslaget, politiet ville helt sikkert straks ha taget det ned; ret beset ulovlig plakatsætning.

FLAGDAG 2013

Som nævnt fulgte vi op på ideen... men der kom nu ikke nogen. Jeg tænkte ellers at de ville være motiverede i betragtning af den begyndende kø ved håndvasken efter Zenia Stampe meldte en åbning. Uh hun fik tæsk... men netop dette; at et emne er tabu, rejser jo en eftertanke. Så det er muligt flere soldater begynder at overveje medaljernes værdier. På den anden side vil vel disse soldater forsøge at holde sig væk fra en sådan parade, og i øvrigt

være bange for kammeratskabets fordømmelse... først skal tanken blive kollektiv. Det hjælper vi med. Inge havde lavet to hjerter med whistleblowere; Grevil og Kærgaard på det ene, Snowden og Manning på det andet. På den anden side er de jo også gode eksempler på hvorfor man IKKE skal sladre; alle 4 total forfulgt

Der er så mange gode billeder, men her er vor mest aktive vagt og alderspræsident PH, som samme aften skulle holde foredrag på Farum Bibliotek om sit lange liv som fredsaktivist i Aldrig Mere Krig. Få dage forinden havde han og Hanne været i Aachen i Tyskland for at deltage i en ganske anerkendt prisuddeling: Aachener Friedenspreis. Vi har modtaget mail om at FredsVagten er nomineret til næste års pris.

PH fortæller at han, som taler tysk, en dag på vagten fik besøg af en mand fra denne organisation og fik fortalt ham om vores glørværdigt bastante stædighed.

På sådan en flagdag i bedste sensommervejr får vi besøg af to soldater. Jeg deltog ikke og ved således ikke om hvad eller hvordan snakken gik, men tonen var fordragelig om end indigneret af og til.

Modigt nok og respekt for at de kommer til os. Andre passerer i større eller mindre grupper... så sang vi Tinge linge later Tinsoldater, da al anden argumentation var faldet til jorden.

Vi har musik og spas og sjove gangarter i solskin, mens soldaterne har march-musik, snorlige geledder, disciplin og hykleri i skyggen af Borgen... men de gør det stadig, sælger deres sjæl til krigsherrerne... hvordan skal vi nå dem?

FREDSMINISTERIUM og PEACEWALK

21. september skulle fredsministerium.dk så lanceres med et [Dialogmøde](#). I den anledning skulle FredsVagten stå for en slags fordemo fra kl 13. Jeg holdt en indledende tale, derefter introducerede Frants Villadsen dialogmødet, så sang vi en sang og derefter var det Liv Bangsbo's tur: [Tænk med Hjertet](#). Hun forestod en Peacewalk fra kl. 14.15, til Nørrebrohallen hvor der var fredsfest nogle timer, hvor Angelika og Tine bestyrede en bod for FredsVagten.

Jeg var toastmaster og trubadur på slotspladsen, vred og højtråbende som sædvanlig. Jeg sagde i min indledende tale blandt andet at soldaterne er terrorister i henhold til den juridiske definition på terror i Straffelovens § 114. Jeg så siden på facebook at det var faldet nogen for brystet, at jeg var aggressiv og anklagede soldaterne.

Og jeg tænkte selv om Liv i sin tale havde et lille hip til mig da hun talte om kærlighedens kraft og ikke være aggressiv når man møder problemer. Hun var meget energisk og positiv. Senere introducerede hun Peter Mygind som ligeledes talte om det positive. Han talte om at gå væk fra en konflikt i stedet for at konfrontere den. Sandt nok, men hvordan går man væk fra en konflikt med sit land på en positiv måde. Emigrere (?) Gandhi flygtede jo ikke. Selv Jesus var aggressiv.

Og så blev emnet aktualiseret da der viste sig et lyseblåt banner med Davidsstjerne og teksten 'Israel for fred og godt naboskab' underskrevet Dansk Zionistforbund. Det skabte en konflikt og nogle forlod demonstrationen endnu inden den kom i gang da Tænk med Hjertet også ville rumme zionister.

Jeg skulle ikke selv med så jeg blev knapt nok klar over at de var der før Peacewalk'en begyndte at gå. Bagefter har jeg dog ført en debat på Tænk med Hjertets facebookside om zionismens væsen, og om den på nogen måde kan dæmpes med kærlig omfavnen. Det tror jeg ikke, det er helt anderledes kyniske kræfter der er i spil. Sætter det hele min fredsånd på spil hvis jeg ikke kan elske min fjende? Min zionistiske opponent svarede: "Hejsa. Jeg tror altså du har et forkert billede af zionister. Vi er altså bare folk, der godt kan lide Israel", og pegede på at det var araberne der var ramt på deres stolthed ved FN-delingen af Palæstina, og derfor ønskede Israel væk.

Debatten endte med at jeg fremlagde de berømte fire kort (som jeg også viser her i Nyhedsbrevet side 9) af FN's delingsplan og dagens realiteter. Liv ønsker dog ikke at vi diskuterer på hendes side, så zionisme-tilhængererne opfordrede mig til at fortsætte i private mails... hmm, den tråd tager jeg op idet jeg fortsat tror på fornuft og objektivitet.

Men det var en okay dag og vi var jo betydeligt flere end vi ville ha været hvis det kun havde været et fredsvagtarrangement.

EFTERÅR NÆRMER SIG

Nå kære fredsvener – jeg har allerede presset jer alt for hårdt med mine mange billeder og tanker. Nu blot lige et sjovt september-billede.

Og her til slut har vi så den nye krigsminister Wammen 24. september. Jeg gik uden blusel hen for at høre hvad de talte om, og damen sagde: "... en blødere formulering...", hvilket fik mig til at bryde ind med et "Ja!, gør løgnene så troværdige at folk tror på dem!" Wammen og spin-skrædder så på mig, drejede sig derefter og gik.

Kram
Bo